

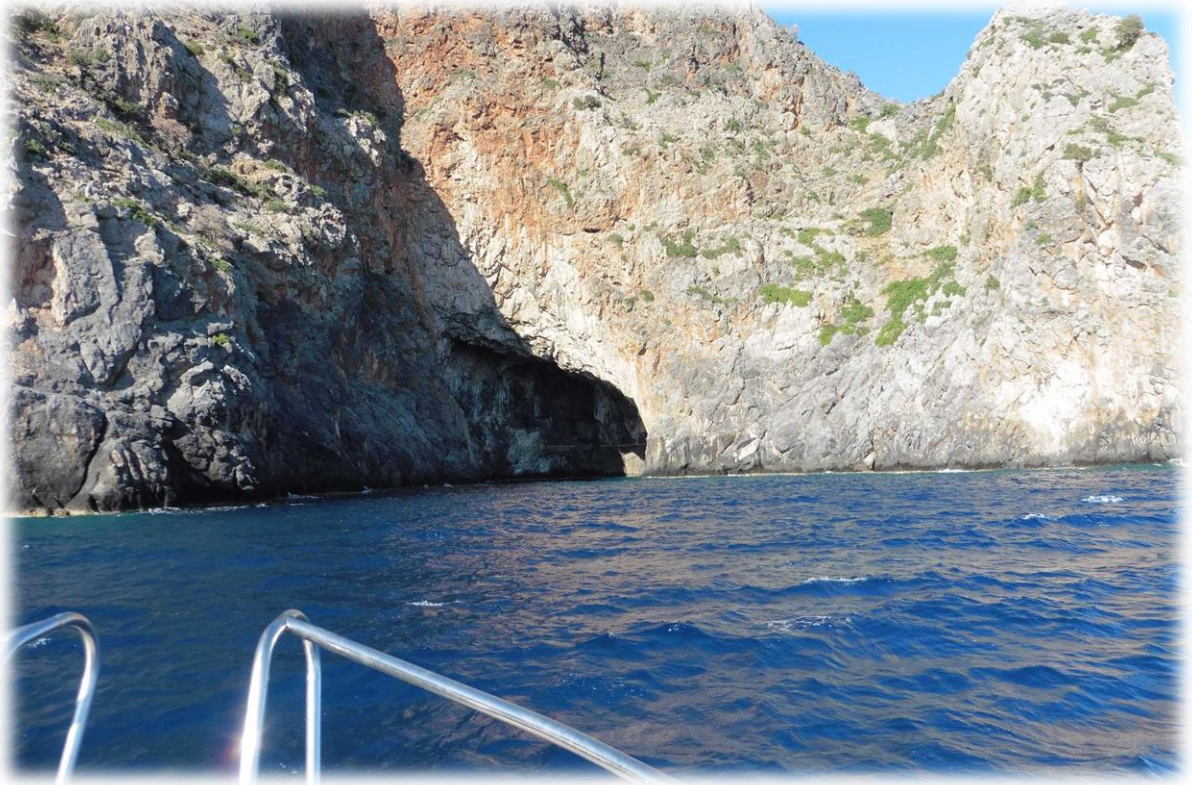

In Paleochora bezoeken enkelen van ons de winkelstraatjes en het dorpje. Anderen stellen zich tevreden met een terrasje.

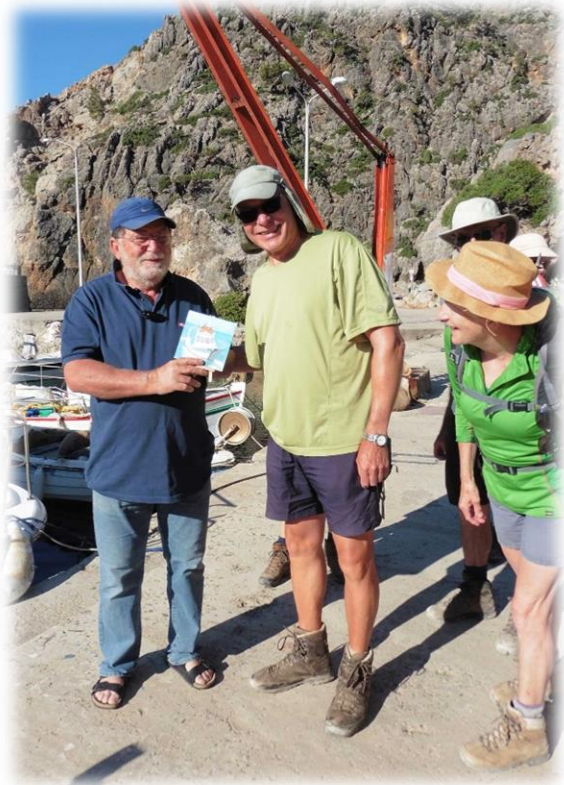
Kapitein Yiannis brengt ons, met zijn boot, via de Libische Zee terug naar Sougia. De vaartocht duurt ongeveer 50 minuten.

Hilde is zeer vereerd dat ze mee kan varen op deze boot. Haar zoon heet immers ook Yannis. Bij elke vaartocht neemt Hilde dan ook steevast plaats op het voordek. Op die plaats moet je wel kunnen verdragen dat je af en toe een spatje water over je heen krijgt.

Kapitein Yiannis houdt even halt aan de Blue Lagoon. Het is een natuurlijke grot waar het water een azuurblauwe kleur heeft door de lichtinval.

Tijdens de voorbereidingen van deze reis heb ik voor het eerst kennis gemaakt met kapitein Yiannis. Het is een toffe kerel waar meteen mee te onderhandelen viel. Normaal dien je met minimum 6 personen te zijn om naar Tripiti of naar Paleochora te varen. Om naar deze

plaatsen te varen was ik telkens alleen en rekende Yiannis maar de prijs aan voor één persoon. Uit dankbaarheid heb ik zijn boot geschilderd en bij deze heb ik hem dat plechtig overhandigd.

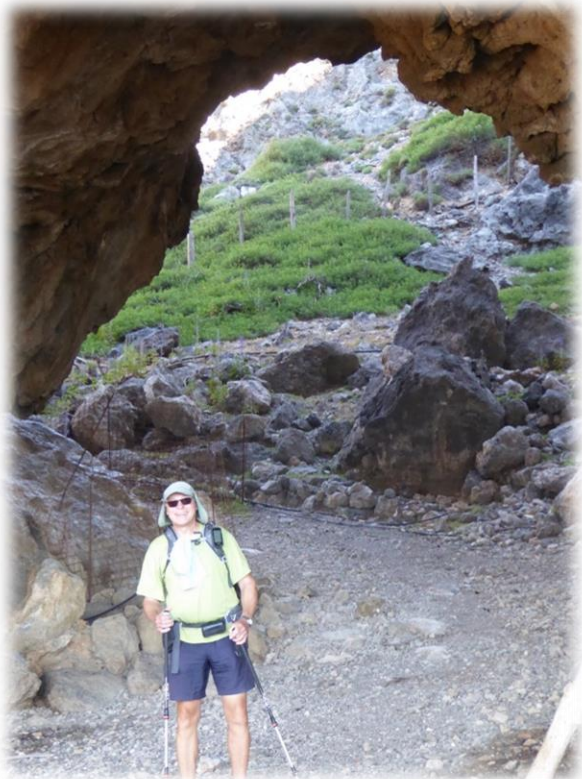
Dinsdag 4 juni 2019

Soort : Wandeling in lijn
Plaats : Van Kaap Tripiti naar Sougia
Afstand : 13 km
Stijgen : 600 m
Dalen : 600 m
Duur : 7 uur

Kapitein Yiannis brengt ons met zijn boot naar Kaap Tripiti. Er is geen haven aan Kaap Tripiti. Kapitein Yiannis vaart tot tegen de rotsen en blijft dan gas geven zodat de boot min of meer stabiel blijft. Vervolgens dien je de boot te verlaten en moet je meteen over natte lavarotsen stappen tot op het pad.

De geitenboeren hebben ook enkele schapen. Een schaap kan een leeftijd van 15 tot 20 jaar halen. Op hoge leeftijd verliest een schaap zijn tanden en kiezen waardoor het niet meer goed kan eten. Die gebruiken ze om gras en kruidachtigen af te snijden, met een beweging zoals een dondeuse. Het grazen gaat dus heel anders dan bij de koe die het gras met zijn tong los

trekt. Een schaap eet daarom veel korter gras dan een koe, en een boer kan wel eerst koeien in de wei zetten en daarna schapen, maar nooit andersom.

Ik geef wat uitleg over de verschillende baaien en kloven die we van hieruit kunnen zien.

Op Kaap Tripiti wonen slechts twee geitenboeren. Ook zij kunnen enkel te voet of per boot naar het dorp. Hun bootjes liggen er niet. De boeren zijn dus niet aanwezig.

We maken eerst een rondje rond de stallen. Vraag een boer in Kreta nooit hoeveel geiten of schapen hij heeft dat brengt immers ongeluk. Als je dit vraagt is er 's anderendaags sowieso een geit dood of is er een schaap met een gebroken poot.

Ook al staan er op Kaap Tripiti maar twee huizen, toch hebben ze een kapel. Het is de kapel Agios Nicolaos. De kapel is niet toegankelijk omdat het een privékapel is.

Geiten zijn er in overvloed in Kreta. Ik denk zelfs dat er meer geiten zijn dan inwoners.

Dit is de zwaarste dagtocht van de gehele reis. Het begint al meteen met een stevige klim waar nauwelijks schaduw is en er ook weinig ruimte is om even uit te rusten. We doen het dan ook langzaam.

De kloof van Tripiti zelf is niet begaanbaar. Enkel de eerste honderden meters zijn begaanbaar. Daar staan de olijfboomgaarden van de geitenboeren en enkele grasveldjes.

Na de vermoeiende klim komen we op een bergpas waar nog ruïnes staan van een oud Venetiaans kasteel. De Venetianen benutten de strategisch gunstige plek even beneden de kaap. Vanaf hier dienen we nog een korte klim van zowat honderd meter te maken om tot bij de kapel te komen. Daar we langs dezelfde weg dienen terug te keren is deze klim facultatief. Enkele mensen gaan mee naar de kapel en enkele blijven wachten op de pas. Op deze manier kunnen de mensen die de kapel willen bezoeken deze wandeling doen zonder rugzak.

De wandeling die we vandaag doen is wederom een gedeelte van de E4. Het gedeelte van de E4 gelegen tussen de dorpen Agia Roumeli en Sougia (Kaap Tripiti ligt er middenin) staat er om bekend als zijnde zeer gevaarlijk. Op dit stuk zijn er immers al meerdere doden gevallen. Je hebt immers twee dagen nodig om het traject Agia Roumeli-Sougia af te leggen via een

zeer ruig landschap. Op dit traject heb je tevens minstens 6 liter water nodig. De meeste dodelijke slachtoffers zijn dan ook omgekomen door uitdroging. Gelukkig dienen wij maar een half traject te doen.

De bedevaartskapel Profitis Llias staat op een prachtige plek. Ook deze kapel kan men betreden. Op 19 juli komen de pelgrims met de boot naar Tripiti en vieren dan in en rond de

kapel de profeet Lias (Elia). Ze brengen er de nacht door met eten en het zingen van Kretenzische liederen en vertrekken de dag nadien.

De regenwaterput, foto links onder, vangt het water op van het dak van de kapel. Deze put werd met een plechtige Heilige mis ingehuldigd op 22/10/1952.

Tijdens de afdaling maken we een ommetje naar de kust waar we rustig onze picknick kunnen opeten in de schaduw.

Na het eten trekt Ilse zich even terug om ten volle te kunnen genieten van de stilte. Enkel het geruis van de zee en de zang van de vogeltjes is er te horen.

Op deze plaats staat tevens de tweeschepige kapel Agios Antonios. Het zijn eigenlijk twee Grieks-Orthodoxe kerken. Het zijn er twee voor het geval er eentje gesloten is door omstandigheden dan kan er nog altijd een viering doorgaan in het tweede kerkje. Op 1 en 2 juli zijn er hier vieringen en is er een festival. Ook dan wordt er hier overnacht. Kretenzers zijn duchtige feestvierders!

Vanaf deze plaats zijn we iets over de helft van onze tocht. Maar ik heb een afspraak met kapitein Yiannis. Wie wil kan zich hier laten ophalen en met de boot is het maar 10 minuten varen naar Sougia. Evenwel wenst niemand gebruik te maken van dit aanbod.

Op deze plek zijn er een paar natuurlijke zwembaden waar je rustig kan zwemmen zonder last te hebben van de golven.

Bij vloed worden de gaten in de lava gevuld met zeewater. Bij eb trekt het water weg maar het zeewater in de gaten van de lava kan niet meer weg. De zon verdampt het water en in de gaten blijft alleen het zout over. Je kan het er zo afscheppen.

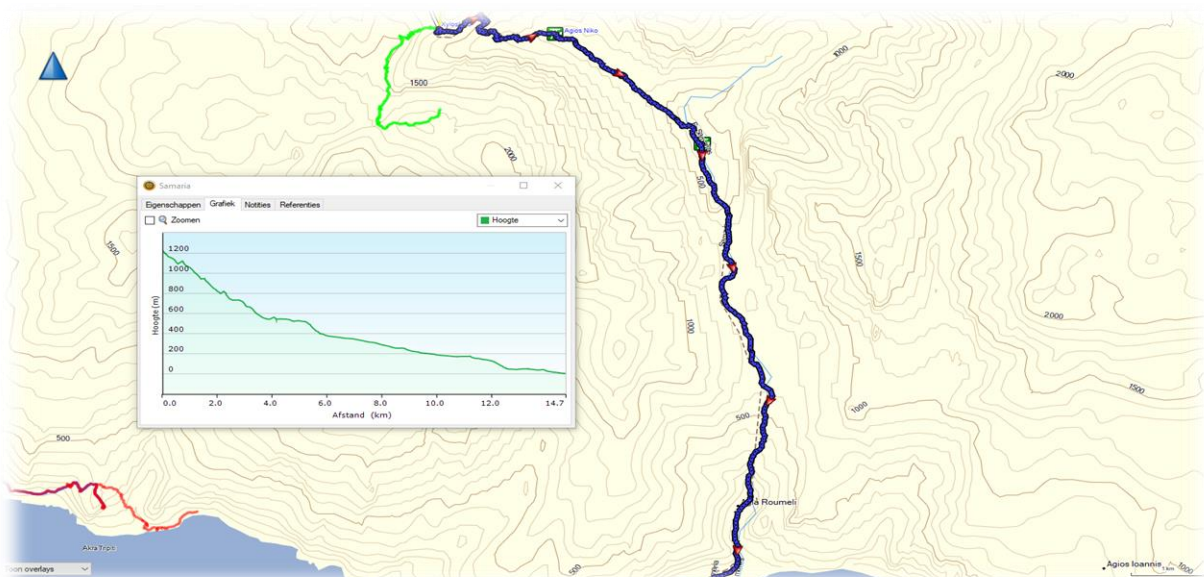
De vissersbootjes in de haven van Sougia liggen er rustig bij. Nog iets waar je dient op te letten in Kreta. Als je een visser ziet vertrekken wens hem dan geen goede vangst want dan gaat hij meteen terug naar huis. Dat brengt immers ongeluk, dan zal zijn boot kapseizen of breekt er een storm los.

Het gros van onze groep verblijft in het hotelletje El Greco maar Fred en ikzelf hebben een kamer naast het restaurant van Wanda. Doordat alle hotelletjes in Sougia maar enkele kamers hebben is het onmogelijk om onze voltallige groep onder te brengen in één hotel.

Woensdag 5 juni 2019

Soort : Wandeling in lijn
Plaats : Samaria kloof
Afstand : 16 km
Stijgen : 100 m
Dalen : 1250 m
Duur : 7 uur

Fred staat aan de ingang van de Samaria kloof. Achter Fred zien we de berg Gingilos (2080 m). met bijna 40 tweeduizenders van de Lefa Ori (Witte Bergen) wordt de Gingilos wegens het fantastische uitzicht vanaf de top het meest bezocht.

Foto rechts onder is de *Dracunculus Vulgaris* of drakenwortel. Een prachtige bloem al wil je hem niet in je tuin hebben. Als de drakenwortel in bloei staat, zoals nu het geval is, dan geeft de bloem gedurende 1 à 4 dagen een sterke geur af. De mannelijke exemplaren zouden de geur verspreiden van rotte eieren, de vrouwelijke van rotte vis. De drakenwortel geeft die

sterke geur af om insecten aan te trekken. De plant eet de insecten niet op maar bestuift ze en zo wordt het stuifmeel tussen de twee geslachten van planten overgebracht.

Jan en Marijke doen de afdaling van de kloof niet. Zij zijn met de boot naar het einde van de kloof gevaren en zullen ons van daar tegemoet komen.

De Samaria kloof is open van 1 mei tot half oktober. In de wintermaanden is de kloof gesloten. Boven ligt er immers sneeuw en in de rivierbedding is er dan te veel water.

Gemiddeld 3.000 mensen dalen per dag de kloof af . De Samariakloof is sedert 1962 een Nationaal Park. Het is de langste bewandelbare kloof van Europa. Op sommige plaatsen zijn

de wanden meer dan 500 m hoog. De Gorge du Verdon (Frankrijk) is nog iets langer maar deze kloof is niet helemaal begaanbaar.

Je komt van alle schoeisels tegen maar ik heb er maar één gezien die het doet op blote voeten.

Op regelmatige plaatsen is er een hulppost die tevens over een lastdier beschikken om eventuele gekwetsten uit de kloof te brengen.

Delphinium staphisagria is een soort Ridderspoor, een ranonkelachtige mooie blauwe bloem. De oude Grieken en Romeinen hadden de geneeskrachtige werking van de plant al ontdekt en gebruikten het van deze plant afkomstige Staverzaad tegen luizen en wormen, jeuk en schurft,

als braakmiddel, mondspoelwater en tegen kiespijn en zenuwpijn. Het inwendig gebruik van dit geneesmiddel was in vroeger tijden een hachelijke zaak vanwege de enorme giftigheid van de plant. Daarom werd het voornamelijk uitwendig toegepast. In het Middellandse Zeegebied werd Staverzaad vroeger ook nog als lokaas gebruikt voor het bedwelmen van vissen. Een pittig plantje...

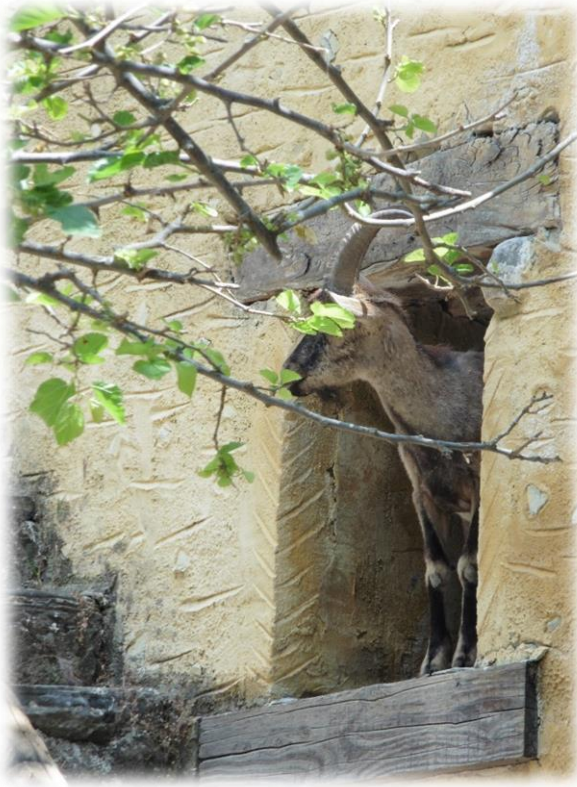
Elke ochtend om 06.00 uur beslist de overheid of ze al dan niet de kloof zullen openstellen voor het publiek. Bij het minste vermoeden dat er een onweer kan plaatsvinden blijft de kloof gesloten.

Het riviertje van de Samariakloof levert het drinkwater voor het dorp op het einde van de kloof, Agia Roumeli.

Halverwege komen we in het spookdorpje Samaria waar wel nog wat geiten rondlopen. In 1965 zijn hier de laatste bewoners vertrokken.

Met zoveel volk in de kloof is het onmogelijk om als groep samen te blijven. Elke deelnemer mag dan ook de kloof afdalen op zijn eigen tempo. Verloren lopen kan je er niet, er is maar één weg. Ik blijf bij de laatsten, Elisabeth en Hilde.

Helichrysum Heldreichii groeit alleen in de Samaria kloof.

De weerkundige dienst van Kreta volgt het weer op van minuut tot minuut. Als er zich toch plots een onweer ontwikkelt in de buurt van Kreta wordt de Samariakloof meteen

geëvacueerd. Eerst worden de mensen die zich in de buurt van de IJzeren Poort bevinden naar hoger gelegen gebied gebracht. Als er boven de kloof een onweer uitbarst dan stijgt het waterpeil zienderogen, meters hoog ter hoogte van de IJzeren Poort.

